

«خمس، چالش ها و

راهکارها» به چاپ سوم رسید

کتاب «خمس، چالش ها و راهکارها» در دفتر تبلیغات اسلامی شعبه خراسان رضوی در ۷۸۰ صفحه تهیه و به همت مؤسسه بوستان کتاب به چاپ سوم رسید. خمس از منابع مهم مالی در نظام اسلامی و فقه شیعه است؛ از این رو بایسته است که نقش آن در تحقق عدالت اقتصادی روشن و ابعاد گوناگون آن ارزیابی شود و از منظر سازگاری با دیگر تعالیم دینی مورد توجه قرار گیرد. این کتاب در هفت بخش تألیف شده است؛ بخش اول با عنوان «مقدمه‌ای بر تحولات تاریخی خمس» مشتمل بر دو فصل است؛ فصل اول با عنوان «خمس در عصر حضور (قرن اول تا نیمه قرن سوم هجری)» خمس در عصر پیامبر، خمس در دوران خلفا و خمس در زمان ائمه (ع) را بررسی می‌کند. فصل دوم با عنوان «خمس در عصر غیبت» تعریف خمس، منابع خمس و توزیع خمس را شرح می‌دهد. بخش دوم با عنوان «منابع اصلی خمس و برخی اختلاف نظرها» مشتمل بر چهار فصل است. فصل اول با عنوان «خمس در غنیمت» اختلاف در شمار سهام خمس، دلایل اهل تسنن بر انحصار خمس در غنیمت جنگی و مالکیت عمومی را مورد تأکید قرار داده است. فصل دوم با عنوان «خمس معادن و زمین ذمی» معیار شناخت معادن، نظریات حقوقی درباره معادن و راه‌های ثبوت حق ویژه در معادن را بیان کرده و موضوع شناسی جواهر دریایی، تعیین موضوع در باب خمس گنج و خمس زمین انتقالی را به رشته تحریر درآورده است.

نویسنده: مرضیه اعتمادی
انتشارات: شهید کاظمی
قیمت: ۱۲۰ هزار تومان

کوکوم هشتمین کتاب میشل ژان، نویسنده و روزنامه‌نگار کانادایی است که سال ۲۰۲۰ برنده جایزه ادبی فرانسه - کبک شد. کتاب‌های این نویسنده عمدتاً راوی زندگی بومیان کاناداست. کوکوم، زندگی دختری تیمی را روایت می‌کند که از مهاجران ایرلندی تبار است. آلماندا در ۱۵ سالگی، دلباخته جوانی سرخپوست می‌شود. به همین دلیل از زندگی یکنواخت روستایی خود جدا می‌شود و زندگی جدیدی را کنار بومیان ساکن حاشیه دریاچه پکواکامی آغاز می‌کند. درواقع رمان با زبانی ساده و صمیمی، بخشی از سرگذشت مردم کوچ‌نشین شمال شرق آمریکا، محدودیت‌ها و دشواری‌های زندگی‌شان را تصویر می‌کند. کتاب‌های «کشور کوچک»، «آن روی دیگران» و «سنگ‌هایی در جیبم» سه اثر دیگر از ادبیات فرانسه هستند که پیش از این از سوی نشر بوستان هنر منتشر شده است.

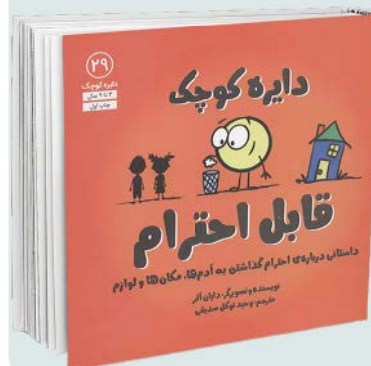
مرضیه اعتمادی از جمله نویسندگان جوان خوش‌آیند است که تاکنون، آثار درخور توجهی از او منتشر شده است. کتاب «ماهی‌ها به دریا برمی‌گردند»؛ روایت همسایگی با یک خانواده فلسطینی اثر جدید اوست. یک اثر داستانی ولی مستند که داستان زندگی و خاطرات خانواده‌ای فلسطینی را روایت می‌کند. این کتاب، حاصل ساعت‌ها مصاحبه حضوری با این خانواده صبور و مجاهد است. مخاطب این اثر، در خلال داستانی جذاب و شیرین، با گوشه‌ای از تاریخچه اشغال سرزمین فلسطین توسط اسرائیل، سبک زندگی مردم غزه، دلخوشی‌ها و آداب و رسوم آنها و رنج و آزاری که از اشغالگران می‌برند، آشنا می‌شود.

به قلم نوجوان

چند خط برای «دایره کوچک قابل احترام» به قلم و تصویر «دایان البر»

دایره کوچک و دوست داشتنی

ازشان فرض بگیریم. یک چیز خوب دیگری هم که به ما بچه‌های کتابخوان یاد می‌دهد، احترام گذاشتن به کتاب‌هایمان است. دایره احترام به مکان‌ها را هم به ما یاد می‌دهد. مثلاً این که چطور قانون هر جایی را رعایت کنیم و آنها زیر پا نگذاریم. چطور محیط اطراف خودمان را تمیز نگه داریم. این دایره، احترام به آدم‌ها را به ما یاد می‌دهد و این که چطور باید به کوچک‌تر و بزرگ‌تر از خودمان احترام بگذاریم و حرف‌های خوب و مودبانه بزنیم. مثلاً اگر کسی صحبت می‌کند ما چه کار کنیم؟ چطور فاصله‌مان را با دیگران رعایت کنیم؟ در صفحه آخر هم با چند تا دایره دیگر آشنا می‌شویم. مثل دایره نظم، صداقت، مهربانی، صبر و... این کتاب خوب را حتماً بخوانید. می‌دانم که مثل من این دایره کوچک را دوست خواهید داشت.

نازنین فاطمه امیرفرجی
نوجوان
کتابخوان

سلام بچه‌ها. قرار است که امروز یکی از کتاب‌های خوب مجموعه «دایره کوچک» را به شما معرفی کنم. این کتاب داستانی درباره احترام گذاشتن به آدم‌ها، مکان‌ها و لوازم‌هاست که «دایان البر» آن را نوشته و آقای صدیقی ترجمه کرده و در نشر آب چاپ شده است. اگر یادتان باشد از این مجموعه «دایره کوچک ناراحتی» را قبلاً به شما دوستانم معرفی کرده بودم. این مجموعه بسیار مفید است. صفحه اول کتاب یک جایی دارد که برای ما نوشته: «اسم خودت را اینجا بنویس»؛ من این صفحه را خیلی دوست دارم.

چون همیشه خودم اسمم را گوشه کتاب‌هایم می‌نویسم. در این کتاب ما قرار است با یک دایره آشنا شویم. دایره کوچک قابل احترام. این دایره اول از همه برای ما توضیح می‌دهد که قابل احترام بودن یعنی چه.

بعد از آن به ما یاد می‌دهد که چطور می‌توانیم به لوازم‌مان احترام بگذاریم. مثلاً لوازم مدرسه‌مان که چطور از آنها مراقبت کنیم تا خراب نشوند یا آنها را گم نکنیم؛ حتی این دایره به ما یاد می‌دهد که اگر یک چیزی نداشتیم چطور از دیگران و با اجازه آنها

■ برای رمان «ترز راکن» نوشته «امیل زولا» و ترجمه محمد نجابتی

نمونه بارزی از مکتب «ناتورالیسم»

انقلابی شد و راهی برای اعتراض. البته از پایان قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم این دو مکتب کاملاً از هم جدا شدند. به این صورت که نظریه‌پردازان اصطلاح ناتورالیسم را در هنر صرفاً به مفهوم تخصصی آن به‌کار بردند، در حالی که رئالیسم - به‌رغم حفظ عناصری از این جنبه تخصصی - به‌منظور توصیف موضوعات آثار هنری و نگرش هنرمند درباره آن موضوعات به‌کار برده شد.

رمان «ترز راکن» نمونه بارزی از مکتب ناتورالیسم است. در این رمان، زولا شخصیت و حالت‌های درونی و بیرونی زنی را با همین عنوان به تصویر می‌کشد. زنی که به‌واسطه خیانت و درگیری با امیال و غرایزش دچار فروپاشی درونی و در نهایت ویرانی و سقوط می‌شود. در این رمان مواجهه آدم‌ها با وجدان و درونیات خودشان است. خبری از قاضی و دادگاه نیست و آنها سخت در برابر احساس گناه کيفر می‌شوند. زولا با واقعیتی سیاه و چرک شرایط تباهی «ترز» را فراهم می‌کند تا جایی که هیچ امید و روزنه‌ای برای نجات وی باقی نمی‌ماند. در نهایت خطای بزرگ‌تر آشکار و قدرت برای انجام عمل وحشتناکی چون قتل پدیدار می‌شود. بعد از آن است که تحمل شکنجه‌ها و عذاب وجدان، شخصیت‌ها را به سمت جنون و کنش نهایی داستان می‌کشاند. شاید هدف زولا نشان دادن همان صفات مشترک حیوانی باشد که نتیجه پیروی از آنها چیزی جز عذاب در پیشگاه وجدان نیست.

سعیده اسداللهی
منتقد
ادبی

جان هلپرین، منتقد و تاریخ‌نگار ادبی می‌گوید که ادبیات قادر است اخلاق انسان را بهتر کند اما برای این منظور لازم است که ابتدا او را متقاعد سازد که دنیای خلق شده در زمانی که می‌خواند، بی‌ربط با دنیای واقعی نیست. درواقع این دیدگاه که هنر خصیصه بازآفرینی دارد و تقلیدی است از دنیای واقعی، با اهمیت‌ترین نظریه هنری از زمان ارسطو تا نیمه قرن هجدهم است. از بدو دورانی «رئالیسم» در ادبیات باب شد، این اصطلاح در مفهوم تخصصی آن برای اشاره به دقت و وضوح در بازآفرینی جزئیات زندگی در هنر به‌کار رفته است. رئالیست‌ها موضوعات عادی و واقعیت روزمره و معاصر را همراه با جنبه‌های ناخوشایند و آشکار و کثیف زندگی مورد توجه قرار می‌دهند. به‌این ترتیب از همان ابتدا رئالیسم نوعی شورش علیه جهان‌بینی بورژوازی به حساب می‌آمد و شاید بتوان گفت بعد از مدتی یک نشانه ترقی‌خواهانه و انقلابی به حساب آمد.

«ناتورالیسم» هم سرگذشت مشابهی دارد. ابتدا

این اصطلاح برای توصیف اسلوب هنری معینی به‌کار می‌رفت اما رفته‌رفته معانی آن گسترش یافت و واقعیت‌های عادی و روزمره را دربرگرفت تا جایی که در اوایل قرن نوزدهم توسط امیل زولا، نویسنده فرانسوی، تبدیل به یک مکتب